

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13CoPr/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714216289
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6714216289.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudcov JUDr. Danice Kočíčkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: X. W., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom P. F. XXXX/XX, XXX XX V. S. W., prechodný pobyt X. S. XXXX/XX, č. b. XX, XXX XX Q. štátny občan SR, zast. advokátom Dušanom Remetom, so sídlom Masarykova 2, 080 01 Prešov, proti odporcovi: Geis SK, s. r. o., so sídlom Trňanská 6, 960 01 Zvolen, IČO: 31 324 428, právne zastúpený: Advokátska kancelária GABE - BB, s. r. o., so sídlom Profesora Sáru 3873/44, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 855 936, o vyslovenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou, o vyplatenie mzdy za mesiace august a september a o zaplatenie sumy vo výške 1 800 €, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 04. 12. 2015 proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 13Cpr/5/2014-57 zo dňa 12. 10. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporcovi na trovách odvolacieho konania sumu 95,94 € k rukám právneho zástupcu odporcu v lehote do troch dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a zároveň tohto zaviazal nahradiť odporcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 610,96 € v lehote do troch dní.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným na tunajší súd dňa 24.11.2014 domáhal toho, aby súd určil, že pracovný pomer medzi navrhovateľom a odporcom skončený dohodou zo dňa 19.09.2014 nebol platne ukončený a naďalej trvá. Ďalej sa svojim návrhom domáhal toho, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie ušlej mzdy, a to nevyplatenej mzdy za mesiac august a september, dovolenku, stravné lístky vo výške 1.800 €, ako aj náhradu trov konania, a to na tom základe, že odo dňa 07.01.2014 je zamestnaný ako obchodný manažér vo firme odporcu so zameraním na dopravu a logistiku, čoho dôkazom je podpísaná pracovná zmluva. K výpovedi uviedol, že táto mu nebola doručená do vlastných rúk, čím nie je naplnený zákonný predpoklad na platnosť a účinnosť výpovede. Uvedené vyplýva z ustanovenia § 38 ods. 1 Zákonníka práce, podľa ktorého je pre doručovanie stanovená zákonná povinnosť, čiže ide o kogentné ustanovenie, ktorého sa zamestnávateľ nemôže zbaviť. K veci ďalej uviedol, že mu neboli doručené zápočtové listy v lehote na to určenej, čo je v rozpore so Zákonníkom práce. Ďalej k veci uviedol, že bol sfaľšovaný aj jeho podpis na výplatnej páske za mesiac august, kde si mal osobne prevziať mzdu. V danej veci podal trestne oznámenie na policajnom zbore v Prešove. Taktiež mu neboli vyplatené odmeny a bonusy, ktoré boli dohodnuté a sľúbene. Z týchto dôvodov trval na podanom návrhu. Navrhovateľ okrem písomne podaného návrhu nepredložil súdu žiadne listinné dôkazy.

Odporca sa podrobne písomne vyjadril k predmetnému návrhu a žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť z dôvodov uvedených v jeho písomnom vyjadrení zo dňa 27.07.2015.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 12.10.2015, pričom pojednával v neprítomnosti navrhovateľa, ktorý doručenie predvolania mal vykázané a svoju neúčast' neospravedlnil. Tak isto súd pojednával v neprítomnosti odporcu, ktorého neúčast' ospravedlnil jeho právny zástupca.

Súd aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu odporcu, pracovnou zmluvou, dohodou o zmene pracovnej zmluvy, dohodou o rozviazaní pracovného pomeru, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu právneho zástupcu odporcu zistil, že sa v plnom rozsahu pridŕžiavajú svojho písomného vyjadrenia zo dňa 27.07.2015. Z týchto dôvodov žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. V prípade úspechu v spore si uplatňovali trovy konania.

Súd z pracovnej zmluvy uzavretej medzi navrhovateľom ako zamestnancom a odporcom ako zamestnávateľom zistil, že táto pracovná zmluva bola uzatvorená dňa 07.01.2014. V zmysle tejto pracovnej zmluvy zamestnanec nastupuje do zamestnania dňa 07.01.2014 na pozíciu obchodný manažér. Pracovný pomer sa uzatvára na dobu: 31.12.2015. Zamestnancovi bude vyplácaná základná mzda vo výške 800 €.

Súd z dohody o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 30.06.2014 zistil, že touto dohodou sa zamestnanec a zamestnávateľ, tzn. navrhovateľ a odporca dohodli, že miesto výkonu práce je pobočka Prešov a základná mzda je vo výške 900 €.

Súd ďalej z dohody o rozviazaní pracovného pomeru zistil, že na tejto dohode je uvedený dátum 19.09.2014 a táto dohoda bola uzatvorená medzi odporcom ako zamestnávateľom v zast. H. V. - konateľ spoločnosti a navrhovateľom ako zamestnancom. V tejto dohode o rozviazaní pracovného pomeru je presne uvedené: „Podľa pracovnej zmluvy pracuje p. X. W. v spoločnosti Geis SK s.r.o. Zvolen ako obchodný manažér. Tento pracovný pomer končí dňom 19.9.2014 podľa § 60 odst. 1 ZP. Dôvodom skončenia pracovného pomeru je vzájomná dohoda medzi zamestnancom a zamestnávateľom. Dohoda bola napísaná v dvoch vyhotoveniach, z ktorých jedno prevzal zamestnávateľ a druhé zamestnanec.“ Na pravej strane tejto dohody sa nachádza pečiatka a podpis zamestnávateľa oprávneného konať v jeho mene, na ľavej strane sa nachádza podpis zamestnanca a „Vo Zvolene 19.9.2014“ Zároveň je tu uvedené: „Prevzali a súhlasia.“

Súd z pripojených listinných dôkazov, a to z prehľadov o odobratých stravných lístkoch za mesiace január 2014 až september 2014 zistil, že na týchto prehľadoch sa nachádza meno navrhovateľa, kde je uvedené: počet pracovných dní, krátene z min. mes., nárok bežného mesiaca, cena za kus a nachádza sa tu aj podpis zamestnanca, v tomto prípade navrhovateľa.

Súd z výplatnej pásky navrhovateľa za mesiac august 2014 zistil, že z tejto výplatnej pásky vyplýva, že mu bola vyplatená suma 446,75 € s tým, že v čistom mzda predstavovala sumu 659,41 € a hrubá mzda predstavovala sumu 951,92 €. Z tejto výplatnej pásky vyplýva, že bola poukázaná suma titulom exekúcie vo výške 193,91 €.

Súd ďalej z výplatnej pásky za obdobie september 2014 u navrhovateľa zistil, že mu bola vyplatená suma v hotovosti 0,00, na osobný účet 126,75 €. Hrubá mzda vo výške 969,65 €, čistá mzda 671,84 €. Z tejto výplatnej pásky vyplýva, že bola poukázaná suma exekútorovi vo výške 206,34 €. Bola zaúčtovaná suma 170,- € a vyplatená vopred bola suma 150,- €.

Súd z príkazu na začatie exekúcie sp. zn. Ex 17849/14 zistil, že súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorský úrad Bratislava, Záhradnícka 60, vydal predmetný príkaz na začatie exekúcie voči navrhovateľovi s tým, že tento príkaz na začatie exekúcie bol vydaný zrážkami zo mzdy a iných príjmov

a bol zaslaný odporcovi ako zamestnávateľovi navrhovateľa. Tento exekučný príkaz bol doručený odporcovi dňa 14.08.2014.

Súd z dohody o uznaní záväzku nahradiť škodu a o spôsobe jej úhrady zistil, že táto dohoda bola uzavretá dňa 19.09.2014 medzi odporcom a navrhovateľom s tým, že v tejto dohode navrhovateľ ako dlžník uznal svoj záväzok nahradiť poškodenému škodu 170,- €. Škoda vznikla v mesiacoch január až september 2014 na pracovisku pobočka Prešov, a to titulom nedotankované PHM (nafta) za súkromné km na mot. vozidlo ZV 046 CT a ZV 988 CO. V bode 3. bolo dohodnuté: „V prípade, že dôjde k rozviazaniu pracovného pomeru, dlžník súhlasí s uplatnením jedno rázovej zrážky zo mzdy, zostatkovej sumy za škodu.“

Súd ďalej z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 16.09.2014 zistil, že navrhovateľovi bola vyplatená čiastka 446,75 €, nachádza sa tu podpis príjemcu.

Súd z výpisu bankového účtu odporcu zistil, že bola poukázaná mzda na účet navrhovateľa vo výške 126,75 €.

Súd z ďalšieho listinného dôkazu, a to žiadosti o vyplácanie mzdy na účet zistil, že navrhovateľ požiadal mzdové oddelenie odporcu o zasielanie mzdy na č. účtu C.Q. /X vedený v Xbanke Q., a.s..

Súd ďalej z výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 17.09.2014 zistil, že odporca vyplatil navrhovateľovi sumu 150,- € s tým, že sa tu nachádza podpis príjemcu s uvedením účelu: Záloha.

Podľa § 60 ods. 1 Zákonníka práce, ak sa zamestnávateľ a zamestnanec dohodnú na skončení pracovného pomeru, pracovný pomer sa skončí dohodnutým dňom.

Podľa § 60 ods. 2 toho istého zákona, dohodu o skončení pracovného pomeru zamestnávateľ a zamestnanec uzatvárajú písomne. V dohode musia byť uvedené dôvody skončenia pracovného pomeru, ak to zamestnanec požaduje alebo ak sa pracovný pomer skončil dohodou z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. a) až c).

Podľa § 60 ods. 3 toho istého zákona, jedno vyhotovenie dohody o skončení pracovného pomeru vydá zamestnávateľ zamestnancovi.

Podľa § 77 Zákonníka práce, neplatnosť skončenia pracovného pomeru výpoveďou, okamžitým skončením, skončením v skúšobnej dobe alebo dohodou môže zamestnanec, ako aj zamestnávateľ uplatniť na súde najneskôr v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa mal pracovný pomer skončiť.

Podľa § 36 Zákonníka práce, k zániku práva preto, že sa v ustanovenej lehote neuplatnilo, dochádza len v prípadoch uvedených v § 63 ods. 4 a 5, § 68 ods. 2, § 69 ods. 3, § 75 ods. 3, § 77, § 87a ods. 7, § 193 ods. 2 a § 240 ods. 9. Ak sa právo uplatnilo po uplynutí ustanovenej lehoty, súd prihliadne na zánik práva, aj keď to účastník konania nenamietne.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodný, a preto ho zamietol. Jednotlivý návrh navrhovateľa pozostával z viacerých čiastkových nárokov.

Čo sa týka neplatnosti skončenia pracovného pomeru a náhrady mzdy z uvedeného dôvodu, súd k tomu poukazuje: Zo samotného návrhu navrhovateľa nevyplýva žiaden dôvod, pre ktorý by mala byť dohoda o ukončení pracovného pomeru neplatná. Skutočnosti uvádzané navrhovateľom, a to že výpoveď nebola doručená do vlastných rúk, nedoručené zápočtové listy a údajne sfalšovaný podpis na výplatnej páske, nezakladajú a ani sprostredkovanie nemôžu zakladať dôvod neplatnosti dohody o skončení pracovného pomeru.

V predmetnom prípade predmetný návrh navrhovateľa bol zamietnutý z dôvodu márneho uplynutia dvojmesačnej prekluzívnej lehoty na podanie návrhu v zmysle ustanovenia § 77 Zákonníka práce (ZP). Dvojmesačná lehota uvedená v § 77 ZP je lehotou prekluzívnou a zároveň ide o lehotu hmotnoprávnu (§ 36 ods. 1 ZP). Ak nie je nárok na určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru uplatnený včas, teda aspoň posledný deň lehoty vyplývajúcej z § 77 ZP, právo na určenie neplatnosti právneho úkonu smerujúceho ku skončeniu pracovného pomeru zaniká, v dôsledku čoho je skončenie pracovného pomeru účinné, a to aj v prípade, že by bolo neplatné. Márne uplynutie dvojmesačnej lehoty má za následok, že sa súd už nemôže zaoberať posudzovaním otázky platnosti tohto právneho úkonu, a to ani formou predbežnej otázky, tzn., že ak nebola neplatnosť právneho úkonu o skončení pracovného pomeru určená právoplatným rozhodnutím súdu, musí súd v prípadnom inom konaní medzi účastníkmi vychádzať z toho, že pracovný pomer bol skončený platne. Zo samotného návrhu navrhovateľa vyplýva, že tento bol doručený konajúcemu súdu dňa 24.11.2014. Nakoľko v zmysle dohody o skončení pracovného pomeru zo dňa 19.09.2014 vyplýva, že pracovný pomer sa mal skončiť dňa 19.09.2014, je nepochybné, že prekluzívna hmotnoprávna lehota na podanie návrhu uplynula dňa 19.11.2014 (uvedený deň pripadol na pracovný deň na stredu). Z uvedeného je podľa názoru súdu zrejmé, že návrh o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru bol doručený na súd po uplynutí prekluzívnej dvojmesačnej lehoty a z uvedeného dôvodu ho súd, bez ďalšieho, zamietol v tejto časti.

Z vyššie uvádzaného dôvodu súd návrh navrhovateľa zamietol aj ohľadne toho, že sa domáhal vyplatenie ušlej mzdy, ktorú si navrhovateľ uplatnil z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru, a to z toho dôvodu, že neplatné je len také rozviazanie pracovného pomeru, ktorého neplatnosť bola určená právoplatným rozhodnutím súdu. Ak nedošlo k podaniu návrhu o určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru alebo tento bol podaný oneskorene, aj keď dotknutý pracovnoprávny úkon by bol postihnutý dôvodom neplatnosti, má v pracovnoprávných vzťahoch také právne následky, ako pracovnoprávny úkon bez vady. Predpokladom vzniku nároku na náhradu mzdy zamestnanca pri neplatnom skončení pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa je rozhodnutie súdu o neplatnosti tohto skončenia pracovného pomeru. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru s odporcom je prekludovaný, nebol dôvod na to, aby súd vecne preskúmaval nárok z titulu náhrady mzdy z neplatne skončeného pracovného pomeru, pretože je zrejmé, že nie sú na strane navrhovateľa za tohto stavu splnené zákonné podmienky pre to, aby vôbec takýto nárok na jeho strane mohol vzniknúť. Z tohto dôvodu súd návrh ohľadne ušlej mzdy navrhovateľa zamietol.

Čo sa týka ďalšieho nároku navrhovateľa, ktorým sa dožadoval nevyplatenej mzdy za mesiac august a september 2014, dovolenky a stravných lístkov v sume 1800 €, tu súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností vyjadrených v návrhu, nakoľko neprodukoval žiadne listinné dôkazy a z toho dôvodu súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný aj v tejto časti zamietol.

Naopak súd poukazuje na tú skutočnosť, že samotný odporca preukázal predloženými listinnými dôkazmi, že nárok navrhovateľa nie je dôvodný, nakoľko z prehľadu o odobratých stravných lístkov za mesiace január až september 2014, t. j. odo dňa vzniku pracovného pomeru až do jeho ukončenia je nepochybné, že navrhovateľ prevzal za každý mesiac stravné lístky v počte zodpovedajúcom počtu odpracovaných dní v mesiaci a uvedenú skutočnosť potvrdil svojim podpisom na konkrétnom prehľade.

Ďalej k veci uvádza, že odporca súdu predložil výplatnú pásku za mesiac august 2014, z ktorej vyplýva, že navrhovateľ má nárok na hrubú mzdu 951,92 € pozostávajúcu zo základného platu 642,86 €, z náhrady na dovolenku vo výške 257,55 € a z náhrady za sviatok vo výške 51,51 €. Čistá mzda za mesiac august 2014 tak bola vo výške 659,41 €, z ktorej odporca (ako zamestnávateľ) zrazil navrhovateľovi (ako zamestnancovi) sumu vo výške 193,91 € na základe príkazu na začatie exekúcie zo dňa 01.08.2014 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. Ex 17849/14. Suma vo výške 446,75 € bola navrhovateľovi uhradená v hotovosti v zmysle výdavkového pokladničného dokladu č. 3702.

Odporca predložil súdu výplatnú pásku za mesiac september 2014, z ktorej vyplynulo, že navrhovateľ mal nárok na hrubú mzdu 969,65 € pozostávajúcu zo základného platu 531,82 € a z náhrady na dovolenku vo výške 334,81 € a z náhrady za sviatok vo výške 103,02 €, čistá mzda za mesiac september 2014 tak bola vo výške 671,84 €, z ktorej odporca zrazil navrhovateľovi sumu vo výške 206,34 € na základe príkazu na začatie exekúcie zo dňa 01.08.2014 vydaného súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým

pod sp. zn. Ex 17849/14. Z uvedenej sumy 671,84 € odporca taktiež zrazil preddavok na poskytnutú mzdu vo výške 150,- €, ktorý bol poskytnutý navrhovateľovi dňa 03.09.2014 v zmysle výdavkového pokladničného dokladu zo dňa 17.09.2014. Suma vo výške 170,- € bola zrazená na základe dohody o zrážke zo mzdy zo dňa 19.09.2014 z titulu škody. Zostatok čistej mzdy vo výške 126,75 € bol poukázaný na bankový účet navrhovateľa vedený v Prima banke Slovensko a.s. s tým, že ide o účet, na ktorý sám navrhovateľ požiadal, aby mu odporca zasielal mzdu.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval nároky navrhovateľa aj v týchto častiach za nedôvodné, a preto ich v celom rozsahu zamietol.

Súd zároveň rozhodoval aj o trovách konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V predmetnom prípade bol úspešný odporca, keďže návrh bol zamietnutý, a preto mal nárok na účelne vynaložené trovy konania. Súd považoval za účelne vynaložené trovy konania trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 610,96 €. K výpočtu týchto trov súd dospel týmto spôsobom:

Predmetom konania boli 4 samostatné čiastkové nároky:

1. určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru dohodou,
2. náhrada mzdy z titulu neplatného skončenia pracovného pomeru,
3. nevyplatená mzda za mesiace 08/2014 a 09/2014 - ktorej výška z výplatných pásov predstavuje sumu 671,84 € a 659,41 € = 1.331,25 €,
4. stravné lístky v hodnote 1.800,- €,

ktoré nároky si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi a ktoré mohli byť zo strany navrhovateľa uplatnené aj samostatnými žalobami. Nakoľko hodnotu práva vo vzťahu k nároku č. 1 a 2 nie je možné vyjadriť v peniazoch, základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sumu vo výške 64,53 € (1/13 výpočtového základu pre rok 2015). V zmysle ustanovenia § 13 ods. 3) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných veciach. Základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou, t. j. nárok č. 4. vo výške 1.800,- €, predstavuje sumu vo výške 81,33 €. Vo zvyšnom nároku č. 1 by patrila advokátovi tarifná odmena vo výške 64,53 € za takýto čiastkový nárok, z ktorého 1/3 predstavuje sumu vo výške 21,51 € za tento zvyšný čiastkový nárok. Vo zvyšnom nároku č. 2 by patrila advokátovi tarifná odmena vo výške 64,53 € za takýto čiastkový nárok, z ktorého 1/3 predstavuje sumu vo výške 21,51 € za tento zvyšný čiastkový nárok. Vo zvyšnom nároku č. 3 by patrila advokátovi tarifná odmena vo výške 71,37 € za takýto čiastkový nárok, z ktorého 1/3 predstavuje sumu vo výške 23,79 € za tento zvyšný čiastkový nárok. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby tak predstavuje v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 v spojitosti s § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. sumu vo výške 148,14 € (t. j. 81,33 € z hodnoty veci s najvyššou hodnotou, ktorá je 2x zvýšená o sumu 21,51 € a 1 x zvýšená o sumu 23,79 €). Tarifná odmena teda predstavuje sadzbu za 1 úkon právnej služby 148,14 €. Súd priznal tieto úkony:

1. prevzatie a príprava zastúpenia r. 2015 vo výške 148,14 €,
2. spracovanie vyjadrenia k žalobnému návrhu vo výške 148,14 €,
3. účasť na pojednávaní pred Okresným súdom Zvolen dňa 12.10.2015 v sume 148,14 €, teda spolu 3 úkony: 444,42 €; ďalej súd priznal režijný paušál v zmysle ustanovenia § 16 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/100 výpočtového základu, t. j. od 01.01.2015 vo výške 8,39 €, t. j. 3 x 8,39 € = 25,17 €, teda spolu 3 x režijný paušál: 25,17 €; ďalej súd priznal náhradu za stratu času v zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. vo výške 1/60 výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, t. j. od 01.01.2015 vo výške 13,98 €: pojednávanie pred Okresným súdom Zvolen dňa 12.10.2015, Banská Bystrica - Zvolen, Zvolen - Banská Bystrica, 1,0 h (2 x 13,98 €), teda spolu náhrada za stratu času: 27,96 €; ďalej súd priznal náhradu cestovného za vykonané cesty v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., a to vo výške 11,58 € za účasť na pojednávaní dňa 12.10.2015 na trase Banská Bystrica - Zvolen: 22 km x základná sadzba 0,18 € = 3,96 € a na trase Banská Bystrica - Zvolen: pohonné hmoty: 1,83 €, Zvolen - Banská Bystrica: 22 km x základná sadzba 0,18 € = 3,96 €, Zvolen - Banská Bystrica: pohonné hmoty: 1,83 € pri priemernej spotrebe 6,7 l/100 km, cena PHM = 1,240 €/l, čo dáva dokopy spolu náhradu cestovného 11,58 €; dokopy tieto trovy predstavujú sumu 509,13 €, a keďže právna zástupkyňa odporcu je platiteľom DPH, má nárok na 20 % DPH zo sumy 519,13 €, čo predstavuje sumu 101,83 €. Z tohto dôvodu súd zaviazal navrhovateľa na náhradu trov právneho zastúpenia odporcu vo výške 610,96 €.

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Uviedol, že odvolanie podáva iba v časti o zaplatenie sumy vo výške 723,50 € s prísl., a do výroku o náhrade trov konania. Navrhol, aby v napadnutej časti bol rozsudok okresného súdu zrušený a vec vrátená prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Podľa navrhovateľa prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Opakovane popieral pravosť jeho podpisu na výdavkovom pokladničnom doklade ohľadom vyplatenia mzdy za mesiac 2014 ako v návrhu na začatie konania. To napokon v napadnutom rozsudku uvádza aj súd.

Argumentácia prvostupňového súdu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam neobstojí. Navrhovateľ bol zo strany prvostupňového súdu vyzvaný na predloženie príslušných dokladov, ktoré všetky na výzvu súdu riadne a včas doložil. Už v návrhu navrhovateľ poukazoval na to, že nepodpísal výdavkový pokladničný doklad zo dňa 16. 09. 2014 ohľadom vyplatenia mzdy za mesiac august 2014 v sume 446,75 € a jeho podpis je sfaľovaný. Žalovaný ako zamestnávateľ neobjasnil z akého dôvodu by vyplácal mzdu navrhovateľovi ako zamestnancovi v hotovosti len za mesiac august 2014, keď dovtedy vždy uhrádzal jeho mzdu na bankový účet. Tiež nie je pravdivé tvrdenie odporcu, že vyplatil navrhovateľovi preddavok na mzdu za september v sume 150 €. Podpis na výdavkovom pokladničnom bloku zo dňa 17. 09. 2014 ohľadom vyplatenia preddavku na mzdu za mesiac september vo výške 150 € je sfaľovaný. S týmto podpisom sa navrhovateľ oboznámil až dňa 12. 10. 2015, kedy otvoril zásielku zo súdu. Vzhľadom na to nemohol účinným spôsobom v konaní pred súdom namietat túto okolnosť tak, ako namietal nepodpísanie výdavkového pokladničného dokladu ohľadom vyplatenia mzdy za mesiac august 2014.

O skutočnosti, že odporca vopred pripraveným a zjavne nedobromyseľným a protiprávnym postupom (navrhovateľ súčasne zvažuje podanie ďalšieho trestného oznámenia) zasiahol do majetkových práv navrhovateľa, svedčí tiež sfaľovanie podpisu navrhovateľa na žiadosti o vyplácanie mzdy na účet zo dňa 06. 08. 2014. Nie je teda pravdou tvrdenie, že odporca zaplatil navrhovateľovi sumu vo výške 126,75 € titulom mzdy za mesiac september 2014. Navrhovateľ preto navrhol doplniť dokazovanie znaleckým dokazovaním na preukázanie pravosti podpisov navrhovateľa na výdavkovom pokladničnom doklade zo dňa 16. 09. 2014, ohľadom vyplatenia mzdy za mesiac august 2014 v sume 446,75 €, výdavkovom pokladničnom doklade zo dňa 17. 09. 2014 ohľadom vyplatenia preddavku na mzdu za september 2014 v sume 150 € a žiadosti o vyplácanie mzdy na účet vedený v XX.banke V., a. s., zo dňa 06. 08. 2014.

Ďalej navrhol výsluch svedkyne O. - pracovníčky odporcu v pozícii ekonómky resp. účtovníčky a výsluch svedka E.. W. Z. - vedúceho pobočky v Prešove.

Vykonaným dokazovaním dôjde k náležitému preukázaniu tvrdení navrhovateľa v zmysle jeho návrhu na začatie konania, najmä pokiaľ ide o sfaľovanie podpisov navrhovateľa na nevyplatenie príslušných peňažných súm zo strany odporcu navrhovateľovi, tak ako uviedol odporca vo svojom vyjadrení.

Navrhovateľ nesúhlasí ani s výrokom o trovách konania. Z opatrnosti, pokiaľ odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdí, napriek skutočnosti, že súd rozhodol o zamietnutí návrhu navrhovateľa v celom rozsahu, navrhovateľ sa domnieva, že nebolo namieste ho zaviazat' k náhrade trov konania.

Navrhovateľ je presvedčený, že pri zohľadnení skutočností a okolností samotného prejednávaneho prípadu a nedobromyseľného postupu odporcu, možno bezpochyby dospieť k záveru o tom, že vo veci je daný dôvod hodný osobitného zreteľa.

Odporca je silná obchodná spoločnosť s vysokými obrátmi a právnym zástupcom, ktorý je za poskytované právne služby odmeňovaný paušálnou odmenou, nebude nijako závažne poškodený ani dotknutý nepriznaním náhrady trov konania. Naopak, navrhovateľ poukázal na svoje nepriaznivé majetkové pomery, nízke príjmy a objektívnu nemožnosť nahradiť odporcovi trovy konania tak ako ho

na to zaviazal prvostupňový súd. Navrhovateľ pracuje v spoločnosti DEKORO, s. r. o., a jeho čistá mzda k výplate po zrazení zákonných zrážok na povinné odvody a exekučných zrážok predstavuje iba sumu približne vo výške 160 € mesačne. Je zrejme, že nie je v schopnostiach a možnostiach navrhovateľa nahradiť odporcovi trovy konania, v dôsledku čoho je v prípade neúspechu navrhovateľa bezpochyby namieste rozhodnutie o trovách konania podľa ust. § 150 ods. 1 OSP.

Ak by však odvolací súd predsa len dospel k záveru o nemožnosti aplikácie ust. § 150 OSP, navrhovateľ žiadal, aby mu bolo umožnené splácanie trov v mesačných splátkach po 30 €.

Odporca sa k podanému odvolaniu vyjadril. Odvolanie navrhovateľa je v celom rozsahu nedôvodné, preto odporca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Navrhovateľ ako odvolací dôvod uvádza, že prvostupňový súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy. Odporca sa s uvedeným dôvodom v celom rozsahu nestotožňuje, nakoľko navrhovateľ za účelom preukázania svojich tvrdení v žalobnom návrhu nenavrhol vykonať žiaden dôkaz a tento nenavrhol ani do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie.

Podľa názoru odporcu prvostupňové konanie nie je a ani nemôže byť zaťažené namietanou vadou.

Navrhovateľ uvádza, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V skutočnosti skutkové zistenia majú nepochybne oporu vo vykonanom dokazovaní. Tieto zistenia navrhovateľ žiadnym spôsobom do uznesenia, ktorým sa konanie končí, nespochybnil, ani skutkovo netvrdil skutočnosti, ktoré by spochybnili tvrdenia odporcu.

Navrhovateľ namieta všeobecne skutočnosť, že podpis na výplatnej páske za mesiac august bol sfalšovaný. Odporca predložil výdavkový doklad, z ktorého je zrejme, že navrhovateľ svojím podpisom potvrdil prevzatie hotovosti výplaty za mesiac august 2014, pričom navrhovateľ pravosť podpisu na výdavkovom doklade do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie končí, žiadnym spôsobom nepoprel. Navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu poprel pravosť podpisu na výplatnej páske, výplatnú pásku však nepredložil, ani nenavrhol vykonať dôkaz predmetnou výplatnou páskou. Nie je možné stotožniť sa s tvrdením navrhovateľa, že poprel pravosť podpisu na výdavkovom doklade, nakoľko uvedená skutočnosť nevyplýva zo žalobného návrhu, v ktorom navrhovateľ poprel pravosť podpisu na výplatnej páske, čo sú dva odlišné doklady.

Navrhovateľ ku dňu vyhlásenia uznesenia, ktorým sa konanie končí, žiadnym spôsobom nespochybnil skutočnosť, že by mu na základe podpísaného výdavkového dokladu na sumu 150 € (preddavok na mzdu) a na základe žiadosti o vyplatenie mzdy na účet vedený v S.banke V., a. s., mzda nebola vyplatená.

V prejednávanej veci nie je daný dôvod na opakovanie dokazovania, nakoľko opakovaním už vykonaného dokazovania nie je možné dospieť k skutkovým zisteniam uvádzaným navrhovateľom.

Nie je daný dôvod ani na doplnenie dokazovania (či už znaleckým dokazovaním alebo výsluchom svedkov) a to z dôvodu, že vykonanie týchto dôkazov nebolo navrhnuté navrhovateľom prvostupňovému súdu, pričom návrh na vykonanie dôkazov v prvostupňovom konaní je nevyhnutným podkladom pre možnosť doplniť dokazovanie v odvolacom konaní.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní uvádza, že vyjadrenie odporcu s prílohami, ako aj spolu s predvolaním na nariadené pojednávanie, preukázateľne prevzal dňa 07. 10. 2015. Taktiež vo svojom odvolaní uvádza, že zásielka, ktorá mu bola doručená dňa 07. 10. 2015, túto však otvoril až 12. 10. 2015. Bezodkladne po jej otvorení kontaktoval súd a žiadal o odročenie pojednávania, pričom asistentka zákonného sudcu v prejednávanej veci navrhovateľovi oznámila, že vo veci bol už vyhlásený rozsudok, preto je jeho ospravedlnenie oneskorené a bezpredmetné.

Ak sa v skutočnosti navrhovateľ oboznámil s písomnosťou odporcu spolu s prílohami až po vyhlásení rozhodnutia vo veci samej, má odporca za to, že na dôvody uvádzané navrhovateľom v podanom odvolaní, by odvolací súd nemal žiadnym spôsobom prihliadať. Skutočnosti a dôkazy, o ktorých sa účastník dozvedel až po vyhlásení rozhodnutia súdu prvého stupňa, a ktoré nastali pred vyhlásením rozhodnutia súdu prvého stupňa, nie je možné uplatniť v odvolaní alebo v priebehu odvolacieho konania,

ale výlučne žalobou o povolenie obnovy konania. Nie je pravdou, že navrhovateľ doložil na základe výzvy súdu doklady do súdneho spisu. V súdnom spise až do rozhodnutia vo veci samej neboli doručené žiadne doklady preukazujúce akékoľvek tvrdenie navrhovateľa.

Tvrdenie navrhovateľa, že odporca ako zamestnávateľ žiadnym spôsobom neobjasnil z akého dôvodu by vyplácal mzdu navrhovateľovi v hotovosti len za mesiac august 2014, keď dovtedy uhradil jeho mzdu na bankový účet v N. banke, a následne mal uhradiť časť mzdy za september 2014, síce na jeho účet ale nie na účet navrhovateľa. Týmto tvrdením chce navrhovateľ podporiť svoje tvrdenie, že podpis na sporných podkladoch nie je podpisom navrhovateľa. Mzda zamestnancovi sa však prioritne vypláca bezhotovostne na účet zvolený zamestnancom, pričom odporca neskúma komu účet patrí, ani dôvod, pre ktorý žiada zamestnanec uhrádzať mzdu na konkrétny účet. Úhrada mzdy v hotovosti je výnimkou a k uvedenému dochádza vždy na výslovnú žiadosť zamestnanca. Odporca nemá vedomosť, z akého dôvodu navrhovateľ požadoval uhradiť časť mzdy za mesiac 8/2014, ako aj preddavok mzdy v hotovosti a z akého dôvodu žiadal o výplatu mzdy za mesiac september 2014 na iný účet, ako mu bola mzda vyplácaná do mesiaca august 2014. Odporca má však dôvod predpokladať, že uvedeným konaním chcel navrhovateľ zabrániť tomu, aby mu jeho mzda nebola súdnym exekútorom „strhnutá“ z jeho účtu.

O uvedenej skutočnosti svedčí aj to, že príkaz na začatie exekúcie vydaný súdnym exekútorom JUDr. Krutým, EX 17849/14 bol vydaný dňa 01. 08. 2014 (exekučný príkaz sa nachádza v súdnom spise) a následne navrhovateľ dňa 06. 08. 2014 požiadal odporcu o vyplácanie mzdy na účet vedený v S. banke XX., a. s. Následne bola navrhovateľovi dňa 16. 09. 2014 uhradená v hotovosti na žiadosť navrhovateľa mzda v sume 446,75 € a následne bol navrhovateľovi dňa 17. 09. 2014 uhradený v hotovosti preddavok na mzdu vo výške 150 €. Následne bola navrhovateľovi dňa 14. 10. 2014 prevodom na účet v Q. banke V., a. s., uhradená suma za mesiac september 2014 vo výške 126,75 €, t. j. na účet, o ktorom navrhovateľ tvrdí, že nie je jeho účtom. Je preto viac ako pravdepodobné, že v prípade, ak by odporca uhradil mzdu navrhovateľovi na jeho účet, tak by finančné prostriedky, ktoré by boli pripísané na účet navrhovateľa, „zinkasované“ v prospech exekúcie.

Odporca si uplatnil aj trovy odvolacieho konania, pričom vychádzal z hodnoty sporu 1 334,46 €. Ide o napadnutú istinu v sume 723,50 € a trovy prvostupňového konania v sume 610,96 €.

Neskôr po uplynutí lehoty na odvolanie, doručil navrhovateľ procesnému súdu „Doplnenie odvolania navrhovateľa“ a uviedol: Dňa 19. 01. 2014 bolo navrhovateľovi doručené uznesenie OS Zvolen k č. k. 12Cpr 1/2015-14 zo dňa 11. 12. 2015, ktorým došlo k odmietnutiu podania zo dňa 19. 11. 2014, doručené konajúcemu súdu dňa 13. 03. 2015, s odôvodnením, že navrhovateľ ani napriek výzve súdu neodstránil vady podania v určenej lehote.

Po telefonickom preverení okolností, keďže navrhovateľ podával iba jeden návrh na začatie súdneho konania, vyšlo najavo, že navrhovateľ na výzvu súdu v konaní pod č. 13Cpr/5/2014 predložil súdu jednotlivé doklady k svojmu návrhu na začatie konania, avšak na písomnom podaní, ku ktorému priložil požadované prílohy, neuviedol spisovú značku 13Cpr/5/2014, nakoľko bol presvedčený o tom, že postačí identifikovať účastníkov konania a predmet konania. Zo strany pracovníkov Okresného súdu Zvolen však došlo k posúdeniu predmetného podania navrhovateľa ako nového návrhu, ktorému bola pridelená spisová značka 12Cpr/1/2015. Po zohľadnení týchto skutočností navrhovateľ zotrúva na svojich tvrdeniach v podanom odvolaní proti rozsudku zo dňa 03. 12. 2015 o tom, že neakceptuje tvrdenie prvostupňového súdu, v zmysle ktorého navrhovateľ na výzvu súdu nepredložil potrebné doklady k návrhu na začatie konania. Navrhovateľ totiž príslušné doklady predložil ich zaslaním poštou na konajúci súd, avšak pre hore uvedené nedorozumenie nebolo jeho podanie s prílohami pre konanie 13Cpr/5/2014 s podstatnými listinnými dôkazmi - správne priradené do tohto konania, ale bolo považované za nový návrh vo veci samej.

Odporca sa vyjadril k doplneniu odvolania a poukázal, že toto bolo konajúcemu súdu doručené po uplynutí zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

K procesným podmienkam v odvolacom konaní patrí v rámci zavedenej zásady koncentrácie konania aj to, že odvolateľ je povinný v podanom odvolaní a v určitom obmedzenom čase - odvolacej lehote, uviesť údaje o tom z akého dôvodu uvedeného v § 205 ods. 2 OSP rozhodnutie súdu prvého stupňa napáda. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda, môže odvolateľ meniť, modifikovať a

doplňať, a toto právo môže využiť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolania doplňať dôvody odvolania zaniká.

Odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, čím sa obmedzuje preskúmvacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na rozsah a dôvody vymedzené v odvolaní.

Podľa názoru odporcu by odvolací súd nemal prihliadať na podanie navrhovateľa zo dňa 21. 01. 0214, ktorým doplňa svoje odvolanie.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

V danej veci odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa. Z obsahu spisu vyplýva, že procesný súd správne postupoval, keď zamietol návrh navrhovateľa. Dôvody, pre ktoré tak urobil, okresný súd správne a podrobne rozobral v odôvodnení svojho rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje (§ 219 ods. 2 OSP).

K dôvodom podaného odvolania a na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa krajský súd dodáva.

Zo spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 12. 10. 2015 prevzal navrhovateľ dňa 07. 10. 2015. Znamená to, že lehota podľa § 115 ods. 2 OSP bola v predmetom prípade zachovaná a navrhovateľ mal dostatok času na prípravu, pretože predvolanie mu bolo doručené 5 dní pred dňom, keď sa pojednávanie konalo. To, že navrhovateľ otvoril predvolanie na pojednávanie až po tom, čo v skutočnosti bol rozsudok okresného súdu už vyhlásený, nie je pochybením zo strany súdu prvého stupňa a nemôže byť dôvodom na zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Akceptácia tvrdenia navrhovateľa by bola popretím pravidiel OSP, ale aj ústavného práva odporcu na spravodlivý proces.

V doručenom predvolaní bol navrhovateľ poučený podľa § 120 ods. 4 OSP o tom, že všetky skutočnosti a dôkazy musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie. Na neskôr predložené alebo označené dôkazy súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú v odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a OSP.

Je teda zrejmé, že na novo označené dôkazy, ktorých sa navrhovateľ domáha v podanom odvolaní (znalecký posudok a svedecké výpovede) nie sú odvolacími dôvodmi, na ktoré pri dodržiavaní pravidiel OSP môže odvolací súd prihliadať.

Naviac, navrhovateľ prednáša tvrdenia o sfaľovaných podpisoch, ale ani v návrhu neuviedol, že suma 723,50 € mu nebola vyplatená. Už v návrhu navrhovateľ uviedol, že ohľadom sfaľovania podpisu podal trestné oznámenie na policajnom zbore. V odvolaní však neuvádza, že na základe jeho oznámenia bolo začaté trestné konanie, alebo aspoň konanie o priestupku.

Nie je dôvodom na reparáciu rozsudku súdu prvého stupňa, alebo na jeho zrušenie ani skutočnosť, že navrhovateľ mal zaslať súdu prvého stupňa doklady, ktoré však neoznačil a jeho podanie bolo súdom považované za nový návrh. Podľa názoru navrhovateľa pochybil súd, že podrobne nelustroval či jeho podanie nepatrí už k prebiehajúcemu sporu.

Nie len súd, ale aj účastníci konania sú v priebehu konania povinní dodržiavať určité procesné zásady a je len na ťarchu účastníka, keď tieto zásady ignoruje. Navrhovateľ tvrdí, že na výzvu súdu v konaní pod č. k. 13Cpr/5/2014 predložil súdu jednotlivé doklady, avšak na písomnom podaní, ku ktorému priložil požadované prílohy, neuviedol spisovú značku a bol presvedčený o tom, že postačí identifikovať účastníkov a predmet konania.

V spise na č. I. 4 je založený prvopis výzvy, ktorá bola navrhovateľovi zasielaná a na tejto výzve je zreteľne vyznačené číslo konania, ku ktorému má navrhovateľ zaslať kópiu podaného návrhu.

V tejto súvislosti je dôvodné aj poznamenať, že neoznačené podanie navrhovateľa, ktoré súd bral ako nový návrh na začatie konania, mal pridelenú spisovú značku 12Cpr/1/2015 a navrhovateľ k takto označenému podaniu bol súdom vyzvaný, aby odstránil vady podania v stanovenej lehote. Navrhovateľovi nič nebránilo, aby na výzvu súdu oznámil, že jeho podanie sa vzťahuje k inému, už prebiehajúcej konaniu vedenému na okresnom súde. Teda opäť bol navrhovateľ nečinný a bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že jeho záležitosti súd vyrieši v zmysle jeho žaloby bez jeho osobného prispenia.

V odvolaní navrhovateľ žiada, aby o trovách konania bolo rozhodované podľa ust. § 150 ods. 1 OSP.

V sporovom konaní sa povinnosť nahradiť trovy konania spravuje predovšetkým zásadou úspechu v konaní (§ 142 ods. 1 OSP). Aplikácia ust. § 150 ods. 1 pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníka konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania a aby neodporovalo dobrým mravom.

Ust. § 150 ods. 1 nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania, výnimočne prihliadnuť. Ust. § 150 OSP preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základe zásady rozhodovania o trovách konania.

Jednou zo skutočností, v ktorých aplikácia ust. § 150 ods. 1 prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinný účastník nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sám nezavinil, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takých prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch účastníkov, prihliada na postoj účastníkov v konaní a prípadne iné okolnosti, a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnému účastníkovi, alebo o nepriznaní čiastočnom a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Navrhovateľ ako dôvod osobitného zreteľa uvádza údajný diskriminačný a protiprávny postup odporcu ako zamestnávateľa vo vzťahu k nemu ako k zamestnancovi. Na to, aby takýto postup pri rozhodovaní o trovách konania bolo možné zohľadniť, muselo by byť z výsledkov vykonaného dokazovania zjavné, že tu o takýto postup ide. Vykonané dokazovanie však neprineslo žiadne podklady pre tvrdený záver.

Navrhovateľ tvrdí, že jeho osobné a majetkové pomery sú nepriaznivé, jeho čiastka k výplatu predstavuje približne 160 € mesačne, čo mu stačí ako úhrada nákladov na bývanie a stravu. Ide však o tvrdenie navrhovateľa, ktorý žiadnym dokladom svoje osobné a majetkové pomery neosvedčil, preto súd nemohol pristúpiť k použitiu ust. § 150 ods. 1 ani z dôvodov nemajetnosti a materiálneho nezabezpečenia navrhovateľa.

Navrhovateľ žiadal eventuálne použiť aj ust. § 160 ods. 1 OSP a umožniť mu splácať trovy, na ktoré bol zaviazaný, v splátkach po 30 € mesačne.

V ust. § 160 OSP je upravená lehota na plnenie povinnosti uloženej v rozsudku. Túto povinnosť je v zásade potrebné splniť do troch dní. Ak má súd za to, že je vhodné v prejednanom prípade určiť na plnenie dlhšiu lehotu, alebo stanoviť, že sa má plniť v splátkach, musí byť táto časť výroku rozhodnutia súdu podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že je vzhľadom k povahe prejednávanej veci, priznanému nároku a osobným pomerom účastníkov vhodné, určiť na splnenie dlhu dlhšiu lehotu ako tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo stanoviť, že sa môže plniť v splátkach.

Pri kontradiktórne vedenom procese nepostačí keď účastník pri rozhodovaní na plnenie v splátkach, iba vznesie požiadavku na takéto plnenie, ale je na strane účastníka, aby túto požiadavku náležite odôvodnil a tak umožnil súdu rozhodovať či žiadosť účastníka je opodstatnená. Navrhovateľ však svoju žiadosť ničím nepodložil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa ust. § 224 ods. 1 OSP s použitím ust. § 142 ods. 1 OSP a zaviazal navrhovateľa uhradiť odporcovi na trovách odvolacieho konania sumu 95,94 €. Suma je vypočítaná z hodnoty sporu v odvolacom konaní, čo je istina 723,50 € a trovy prvostupňového konania 610,96 €. Cena jedného úkonu právnej služby z tejto sumy je 71,37 €. K uvedenej sume treba pripočítať aj 1 x režijný paušál a 8,58 € a 20 % DPH v sume 15,99 €.

Sumu 95,94 € uhradí navrhovateľ odporcovi k rukám právneho zástupcu odporcu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.